

Hoe bepaal je kwaliteit?

Kwaliteit kent vele gezichten. En vele gezichtspunten. Wanneer doe je het goed als huisarts? Vanuit welke uitgangspositie bekijk je kwaliteit als huisarts?

Er worden allerlei data verzameld om conclusies over kwaliteit te trekken. Ook in dit nummer van H&W komen verschillende facetten van kwaliteit aan de orde. Dat blijkt nog niet zo makkelijk in een generalistisch en complex vak als de huisartsgeneeskunde. Moeten we kwaliteit bijvoorbeeld meten met toetsinstrumenten? Bonnie et al. laten in hun artikel zien dat de Kenmerkende Beroeps Activiteiten (KBA), aanvankelijk bedoeld als toetsinstrument voor aiossen, daar eigenlijk niet zo geschikt voor zijn. Het zijn er te veel en ze zijn niet specifiek genoeg omschreven. Moeten we kwaliteit afmeten aan kosten? Uit het onderzoek van Muris et al. blijkt dat er minder laboratoriumonderzoek aangevraagd wordt als we de prijs van een bepaling op het lab-formulier zien. Mooi dat de kosten omlaaggaan, maar wordt de zorg daar ook beter van?

Moeten we onze kwaliteit dan maar afmeten aan de hand van klachten? In het artikel over claims na een gemiste torsio testis beschrijven Oosterop-Huisman et al. dat er vaak wordt overlegd met een specialist, maar dat dat niet leidt tot een doorverwijzing, terwijl dat wel in de richtlijn staat. Zegt dat iets over de kwaliteit van de huisarts of juist iets over die van de specialist? Moeten we niet

ook weten hoe vaak de diagnose torsio testis wel juist gesteld wordt voordat we beleid op basis van claimgegevens maken? Het missen van diagnoses is inherent aan ons vak, omdat aandoeningen zich niet altijd volgens het boekje presenteren. Adviezen die voortkomen uit klachten, waarbij alle risico's worden uitgesloten, leveren denk ik een onwerkzaam zorgstelsel op. Bovendien, casussen waar klachten uit voortkomen lijken vaak meer te zeggen over de patiënt dan over de huisarts, heb ik ervaren in mijn jaren als lid van het tuchtcollege. Toeval en willekeur spelen hierbij een grote rol naar mijn idee. En ik denk niet dat de kwaliteit van onze huisartsenzorg werkelijk beter wordt door dat kleine onderdeel waarop een klacht is gebaseerd uit de context te halen en daarop te oordelen.

Als er zoveel spelers om ons heen zijn die kwaliteit vanuit hun eigen perspectief bepalen, is het belangrijk om daar als huisartsen zelf proactief mee bezig te zijn. Laten we niet doof zijn voor de signalen uit de wereld om ons heen, maar toch vooral vanuit ons eigen perspectief kijken wat haalbaar en doelmatig is. ■

Pieter Buis, redactielid H&W

Foto: Vincent Boon